

Business Centre Club

Warszawa, 9 marca 2020 r.

KORONAWIRUS — UWAGI DO SPECUSTAWY

Poniższy materiał uzupełnia braki w projektowanej ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, dotyczące rekompensat za straty, jakie przedsiębiorcy i pracodawcy ponieść mogą w związku z nałożonymi na nich przez państwo i jego organy zadaniami wynikającymi ze specustawy.

Niezależnie od ustawy o szczególnych rozwiązaniach, należy podjąć działania wspierające przedsiębiorców i pracodawców a tym samym działania ochronne wobec polskiej gospodarki, zmniejszające jej straty.

BCC proponuje powołanie specjalnej komisji złożonej z posłów, senatorów, członków rządu oraz przedstawicieli organizacji pozarządowych, która zajęłaby się modyfikacjami prawa pracy na czas walki z koronawirusem.

1.

Art. 3: W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca, o ile jest to technicznie możliwe, może polecić pracownikowi wykonywanie, przez czas oznaczony, pracy określonej w umowie o pracę, poza miejscem jej stałego wykonywania (tzw. praca zdalna).

1. W każdym przypadku miejsce świadczenia pracownikowi „pracy zdalnej” jest pracodawcy znane oraz z nim uzgodnione. Okres świadczenia pracy zdalnej określa pracodawca zgodnie z sytuacją epidemiologiczną regionu oraz sytuacją w stałym miejscu pracy.

2. Zasady pracy zdalnej określa porozumienie lub regulamin, przy czym w tej sytuacji Art.9. Kodeksu pracy nie obowiązuje.

3. Pracodawca ma prawo do bieżącej kontroli działań pracowników oraz informacji o postępie prac.

1a.

Art.3a. W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca ma prawo:

- żądania od pracowników informacji o tym czy przebywali w ostatnim czasie w miejscach (krajach) objętych ryzykiem zarażenia,
- żądania od pracownika, który przebywał ostatnio w miejscach objętych ryzykiem zarażenia bądź gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, iż pracownik może być nosicielem wirusa, aby wykonał badania na obecność COVID-19 (koszt badań ponosi NFZ),
- kontrolować stan zdrowia pracowników przed rozpoczęciem wykonywania przez nich pracy, np. badając temperaturę,
- wprowadzić dodatkowe przepisy w zakresie bhp w zakładzie pracy,
- delegować pracownika do odbycia podróży służbowej do miejsca zagrożonego COVID-19 – wyłącznie w sytuacji wyższej konieczności i za zgodą pracownika.

2.

Art.11.

Należy poprawić redakcję Art.11.2.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek wojewody, po poinformowaniu ministra właściwego do spraw gospodarki może, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, wydawać polecenia obowiązujące inne, niż wymienione w ust. 1, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców. Polecenia są wydawane w drodze decyzji administracyjnej, podlegają one natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.

Należy skreślić Art.11.4.

4. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.

3.

Należy wprowadzić „bezpieczniki” oraz „ograniczniki” w stosunku do wyłączeń ustaw jak niżej tak, by miarkować i racjonalizować ingerencję w zasady ładu przestrzennego oraz w co do zasady kapitałochłonne i kosztowne budownictwo, a może zwłaszcza w obiekty zabytkowe. Może wprowadzić „sprawną dwuinstancyjność” albo tryb odwoławczy dla błyskawicznych wniosków, złożonych przez nadzór budowlany oraz konserwatora zabytków

Art. 11. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbioru obiektów budowlanych, w tym zmiany sposobu użytkowania, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293) oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

4.

Art. 14. 1. Zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, przewoźnik lotniczy, kolejowy lub drogowy, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości przewozu.

Art.14.2.

Nie ponosi odpowiedzialności przedsiębiorca, który nie był w stanie wykonać swoich zobowiązań ze względu na brak możliwości przewozu lub transportu, wobec kontrahentów czy pracowników w związku z działaniami władz publicznych, pośrednimi lub bezpośrednimi w związku z wykonywaniem poleceń władz na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu COVID-19.

Art.14.3.

Gdy przedsiębiorca nie ma możliwości wniesienia środka zaskarżenia lub wykonania orzeczenia w związku z nałożeniem na niego przez organy państwa dodatkowych obowiązków związanych z COVID-19 – z mocy ustawy następuje zawieszenie terminów na wykonanie orzeczeń oraz zawieszenie terminów na wniesienie środków odwoławczych od orzeczeń organów państwa.

5.

Art. 46b. W rozporządzeniu, o którym mowa w art. 46a ust. 1, można ustanowić:

- 1) ograniczenia, obowiązki i nakazy, o których mowa w art. 46 ust. 4;
- 2) czasowe ograniczenie działalności określonych przedsiębiorców;

Art.46b.1.W przypadku ustanowienia czasowegoograniczenia działalności określonych przedsiębiorców, zapisanego w Art.46b. ustawy, państwo zapewni przedsiębiorcom rekompensaty strat, jakie powstaną w wyniku realizacji przedmiotowych decyzji władz państwowych. Ustawa zapewni przedsiębiorcom zwrot kosztów wykonania przez nich decyzji oraz zapewni ochronę przedsiębiorcy przed ewentualnymi roszczeniami osób trzecich, powstałymi w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez przedsiębiorcę zobowiązania w wyniku realizacji decyzji władz.

Państwo powinno mieć skuteczne narzędzia do walki ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii, także przy ścisłej współpracy z przedsiębiorcami. Jednocześnie jednak państwo nie powinno przerzucać na przedsiębiorców kosztów walki z epidemiami.

Mając na uwadze powyższe, BCC wnosi o uwzględnienie w toku procesu legislacyjnego słusznych i uzasadnionych argumentów przedsiębiorców przedstawionych powyżej. BCC jest otwarty na dyskusję i pracę nad wprowadzeniem przedmiotowych zmian do projektu ustawy.

* Business Centre Club powstał pod koniec XX w., w 1991 roku. Jest prestiżowym Klubem przedsiębiorców i największą w kraju ustawową organizacją indywidualnych pracodawców. Grupa BCC składa się z Klubu BCC, Związku Pracodawców BCC i Studenckiego Forum BCC. Członkowie BCC zatrudniają ponad 400 tys. pracowników, obroty firm sięgają 20 miliardów złotych a siedziby rozlokowane są w blisko 250 miastach. Na terenie całej Polski działają 22 łóże regionalne. Do BCC należą przedstawiciele wszystkich branż, międzynarodowe korporacje, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe, firmy telekomunikacyjne, najwięksi polscy producenci, uczelnie wyższe, koncerny wydawnicze i znane kancelarie prawne. Członkami Klubu są także prawnicy, dziennikarze, naukowcy, wydawcy, lekarze, wojskowi i studenci. BCC koncentruje się na działaniach na rzecz rozwoju gospodarki i pomocy przedsiębiorcom, jest ustawowym członkiem Rady Dialogu Społecznego. Koordynatorem wszystkich działań BCC jest Marek Goliśzewski.
Kontakty prasowe: https://www.bcc.org.pl/strefa_eksperta/kontakty-do-ekspertow, Więcej: <https://www.bcc.org.pl/> oraz: <https://www.facebook.com/businesscentreclub>